

[Gert Petersen]

sation til hjælp for de kurdiske flygtninge i stil med den, der kaldes UNRWA – det er den palæstinensiske flygtningehjælpeorganisation. Videre er det vigtigt at understrege, at hjælpen må udstrækkes til alle krigsofre.

Så er der de danske hospitalsfaciliteter. Vi synes, de bør tages i anvendelse. Vi mener, at det er forkert, det nærmer sig det lidt skandaløse, at regeringen trods et råd fra et flertal i Folketinget trak de danske lægehold tilbage fra området, så snart krigen var slut, med det argument, at nu var der ikke mere brug for lægeindsats i området. Hvordan kan man forsvare en sådan beslutning over for hundredtusinder af sårede flygtninge og epidemiramte?

Så er der fødevarer, bistand og medicin, det er også vigtigt. Det er vores opfattelse, at hvis det ønskes, bør Danmark bidrage også til de nødforsyninger, som nedkastes over bjergene i Irakisk Kurdistan af bl.a. britisk og amerikansk luftvåben. Danmark bør kunne modtage flygtninge til hospitals- og anden behandling, og det gælder ikke mindst de torturofre, som kan behandles på rehabiliteringscentret.

Men hovedopgaven er selvsagt, at folkedrabet på det kurdiske folk standses. I Socialistisk Folkeparti finder vi, at det vil være godt, om der under FN's styring etableres en sikkerhedszone, hvor kurderne kan leve i fred. Hr. Pelle Voigt fra SF har udtalt sig til fordel for en egentlig våbenoverførsel direkte til kurderne, og at Danmark skulle impliceres heri. Jeg skal understrege, at det er hans personlige standpunkt, et særstandpunkt, som det hedder. SF's holdning er, at det må være en opgave for verdenssamfundet at sikre, at den massive forfølgelse af et helt folk bringes til ophør. I denne situation vil vi ikke afvise, at opgavens løsning kan indebære en militær indsats, men kun i yderste nødsfald og helt klart i FN's regi, hvis folkemordet ikke kan hindres på anden måde.

Jeg tror, at meget kan opnås allerede ved at lægge et meget stærkt pres på Irak og f.eks., som det netop er sket, gennemtvinge en standning af alle irakiske militæraktioner i det kurdiske område. Det er et skridt, som vi under de givne omstændigheder klart må støtte. Men for alt dette skal man ikke glemme en samlet, langsigtet politisk løsning. Derfor bør Danmark arbejde aktivt for indkaldelse af en international fredskonference til løsning af de mange udestående problemer i det mellemøstlige område, ik-

ke mindst det kurdiske og det palæstinensiske spørgsmål.

På en lidt bagvendt måde kom regeringen faktisk til at kæde spørgsmålet om en Mellemøstkonference sammen med Golfkrigen, mens krigen stod på, nemlig ved at insistere på at spørgsmålet først måtte rejses, når krigen var slut; så skulle det til gengæld også rejses. Jeg ved ikke, om man kan sige, at krigen er slut, men det er den i hvert fald i formel forstand, og derfor må det være logisk, at den mellemøstlige konference nu sættes på dagsordenen, og at Danmark giver udtryk for et ønske herom.

Annette Just (FP):

Hr. Gert Petersen har lige afsluttet krigen i Mellemøsten. Det blev sagt, at nu er krigen slut, men immervæk så står vi altså her med et beslutningsforslag, som behandler, jeg vil ikke sige efterverne af krigen, men den fortsatte krig, for der er millioner af flygtninge.

Jeg tror, vi alle sammen har fået det brev fra den iranske ambassade, der blev sendt ud i forgårs, som sagde, at Iran faktisk på daværende tidspunkt – mandag aften – havde modtaget 770.000 irakere. Det er altså ikke småtal, vi taler om, når vi taler om de flygtninge, der er nødt til at styrte ud af Irak, fordi der er en enorm forfølgelse. Vi taler mest om de flygtninge, der kommer ind i Tyrkiet, men der er jo, i hvert fald efter hvad pressen skriver, og hvad man kan læse sig til, endnu flere i Iran.

Derfor skal der ikke være nogen tvivl om, at Fremskridtspartiet godt vil være med til at støtte – og det har vi også gjort både i Det udenrigspolitiske Nævn og i Markedsudvalget – at der selvfølgelig skal gives hjælp. Det er på tide, at Danmark viser, at vi dog har en smule respekt ikke blot for os selv, men også for det verdenssamfund, som et flertal af Folketingets partier i den grad nægtede at vise ved, at vi ikke kunne få lov til at være solidariske FN-bidragydere, også da krigen var under opsejling.

Hr. Gert Petersen bliver ved med at sige: Nu skal det være en FN-indsats, der skal gøres, men jeg er immervæk overbevist om, at hr. Gert Petersen er helt klar over, at både Sovjetunionen og Kina vil have utrolig svært ved at sige ja til, at man kan sende FN-tropper ind i Irak, eftersom det skal ske, fordi man er utilfreds med, at irakerne går imod en mindretalsgruppe, nemlig kurderne.